

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Tomus ...**

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1652-1663**

Cap. 2. De Iubilæo Romano.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80513](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80513)

2 Theologiae Moralis Lib. XIX.

& ex hac significatione cunctis aliis plenariis remissionibus *Iubilaei* vox accommodatur.

2 A tempore Apostolorum Petri, & Pauli vsus *Iubilaei* incepit, adeo antiquus eius vsus reputatur. Hentiq. *de Indulg. c. 15. n. 6. Nauar. notab. 26. num. 1.*

3 Incertum autem est, quinam fuerit primus Pontifex, qui in scriptis *Iubilaeum* concesserit. Quia Bonifacius VIII. qui anno 1294. floruit, *Iubilaeum* centesimum renouauit, vt colligitur ex Extrauag. *Antiquorum, de penitentia, & remissione*, vt tradit Nauar. *notab. 7. n. 4. Caiet. tract. 15. cap. 1. Hentiq. lib. 7. cap. 4. lit. H. Idem* que ante Bonifacium iam concessum fuerat. Imò & scriptis mandatum. Quia Alexander III. qui anno 1162. fere centum viginti annos ante Bonifacium floruit, Bullam expeditur, in qua Compostellanae Ecclesiae *Iubilaeum*, inlitar Romani, concedit, refertque, Calixtum secundum, Eugenium, & Anastasium Pontifices idem concessisse. Testis oculatus affirmo.

4 Porro inter *Iubilaeum*, & Indulgentiam eam differentiam assigno, quod *Iubilaeum* vltra plenariam Indulgentiam, aliquas continet facultates, tum absoluedi à reſeruatis, tum dispensandi vota, relaxandi que iuramenta, & similia. Suar. *d. 50. sect. 4. numer. 2. Nauar. notab. 8. & 10. Cordu. quest. 11.*

5 Hinc monuerim, publicantes Indulgentias caute procedere debere, ne sub *Iubilaei* nomine Indulgentiam plenariam euilgent. Anſam enim fortasse fidelibus exhiberent credendi verum *Iubilaeum* cum facultate absoluedi à reſeruatis esse concessum: Suar. *d. 50. sect. 4. num. 8.*

CAPVT II.

De Iubileo Romano.

6 **B**ONIFACIUS VIII. centesimo quoque anno Romanum *Iubilaeum* obtineri posse concessit in Extrau. *Antiquorum, de penit. & remis.* At Clemens VI. in Extrau. *Unigenitus, eodem titulo*, ad quinquagenarium reduxit. Quam formam Urbanus VI. Martinus V. & Nicolaus V. approbarunt. Postmodum Paulus II. quem imitatus est Sixtus IV. in Extrau. *Quemadmodum, de penit. & remiss.* annum vigesimum quintum reduxit, sicque reliqui Pontifices confirmauerunt praecipue Gregorius Decimus tertius in *ſua Conſtitutione*, inquit Dominus, ac Redemptor noſter. Congruentias, vero cuiusmodi reductionum in praefatis Extrauagantibus annotatis. Lege Nauarum *notab. 3. & ſeq. ad verbum* referentem & expendentem Gregor. Constitutionem.

7 Porro *Iubilaei* huiusce hi fauores recensentur: *Huiusce Iubilaei fauores*. Omnium peccatorum plenissima Indulgentia, absoluedi à reſeruatis, commutandi vota, ac componendi super male ablatis incertis illicitis contractu acquisitis facultas. Nam licet expresse facultas huiusmodi in praefatis Bullis non habeatur expresse: colligitur tamen satis ex suspensione, quae habetur in Extrau. *Quemadmodum*, ubi suspenduntur facultates com-

mutandi vota, aut super eis dispensandi: necnon super inique ablatiſ componendi, aut ea quomodolibet remittendi: itemque deputandi confellores cum potestate absoluedi à reſeruatis. Quae quidem non suspendenderentur, nisi per *Iubilaeum* essent concessae, & illius consecutioni obſtarent. Idque vsus Romanae confirmat Ecclesiae. Communis ſic.

Opus verò quod iniungitur vti necessaria ad consequendum *Iubilaeum* conditio, est visitatio Basilicae Apostolorum per dies triginta, ſiue continuos ſiue interpolatos, ſi Romani, aut incolae fuerint; ſi autem forenſes, ſeu peregrini per quindecim. Cauetur tamen in hiſce Bullis (& est fauoris ſpecialis,) non impediri ab huius *Iubilaei* consecutione qui poſt iter inceptum impeditus fuerit Romam adire, vel in ea exiſtens Eccleſiam Apostolorum inuiſere. Demum, ne fideles à tanta gratia conſequenda detineantur: omnes aliae Indulgentiae, & facultates, quae conſequutionem huius *Iubilaei* retardare poſſunt, ſuſpenduntur. Ceterum circa fauores hoc in *Iubileo* conſeſſos nihil adnotarim; nam ex Lib. praecedenti conſtat, quemadmodum Indulgentia plenissima omnium peccatorum continet remiſſionem. At qualiter potestas commutandi vota, aut ſuper eis diſpenſandi, componendi male ablata, absoluedi à reſeruatis, intelligatur, ex Romanae Curiae vſu petendum.

Opus itaque iniunctum vberius expendo, Romani ſeu incolae Basilicas Apostolorum Petri & Pauli, & Sancti Ioannis Lateranenſis, & Sanctae MARIAE Maioris Eccleſias ſemel in die per triginta dies continuos, vel interpolatos deuote, & reuerenter viſitare, ac pro ipſorum, totiusque populi Chriſtiani ſalute pias ad Deum preces profundunt. Praecum formam Pontifex non deſcribit, ideoque cuiuſvis voluntati, ac deuotioni remittitur. At forenſes ac peregrini quindecim viſitationibus ſolummodo allegantur. Sic Gregorius Decimus tertius in ſua Bulla expreſſit. Vnde conſtat, amplius ab eo reſcriptum, quam à Bonifacio Octauo, Clemente Septimo, & Sixto Quarto fuerat. Ab illis enim ſolummodo viſitatio Basilicae Apostolorum praſcripta erat: ab hoc autem viſitatio Eccleſiarum Sanctae MARIAE, ac Sancti Ioannis adiciitur: & ſuper vt in ſingulariſ piae preces ad Dominum profundantur ad minus ſemel in die.

Nam ſatis facit huic obligationi, qui nam ex praefatis Eccleſiis aliquo die inuiſendam omitit. Si die ſequenti eam bis inuiſat: Minime illa expreſſa Bullae conditio eſt quotidiana illa Eccleſiarum viſitatio. Nauar. *notab. 3. 2. n. 41.*

Quinam Romanorum nomine intelliguntur? Non quidem qui domicilium proprie Romae obtinent; ſed illi qui ad longum tempus, nempe per annum, Romae commorantur, eſto animus non habeant, inibi perpetuo manendi, imò potius voluntatem recedendi gerant. Nauar. *notab. 3. 2. n. 46.*

Quinam verò *Forenſium* appellatione designantur? Forenſes ſeu peregrini, qui licet à Roma originarij ſint, ibi tamen ad breue tempus habitant, ſunt vocitandi. Quia ex qua illa apud Urbem commoratio non eſt ſufficiens, vt quis Romanus dici poſſit, prudentis arbitrio.

Roma

Sectio I. De Iubilæo receptiores sentent. 3

13 Romanus igitur verè pœnitentes & confessi per triginta continuos dies, siue interpolatos visitantes præfatas quatuor Ecclesias semel in die: & aduenas seu peregrinos per quindecim, plenissimam consequuntur indulgentiam. Quid si iterum, & iterum hoc opus iniunctum repetant? Tones sanè eandem indulgentiam illi consequentur. Nauar. notab. 32. num. 46. Et ex Bullis euidenter constat.

14 Verùm non qualibet Indulgentiæ, sed solum plenariæ, (etiam ad instar Iubilæi concessæ à sede Apostolicâ, vel illius autoritate) suspenduntur. Constat ex Extrauag. *Quemadmodum*, & ex Bulla Gregorij Decimiertij quæ incipit, *Quoniam sancti Iubilæi*, quam ad verbum refert Nauar. notab. 33. Igitur omnes indulgentiæ plenariæ præter eas quæ Romæ obtinentur, suspenduntur omnes, inquam, Indulgentiæ plenariæ in fauorem viuorum concessæ. Quia hæc obstatæ possunt Iubilæi concessioni. Secus verò plenariæ Indulgentiæ, quæ per modum suffragij possunt vita functis applicari. Quia hæc consecutio Iubilæi consecutionem minimè retardat. Laym. lib. 5. tract. 7. cap. ult. in principio.

15 Attamen ab hac generali exceptione Compostellanum Iubilæum excipitur ex Breui quodam Sixti V. dato Romæ die 15. Aprilis anno 1589. qui in Ecclesia Compostellana habetur.

16 Suspenduntur præterea omnes facultates & indulta quæcunque, causa querendæ indulgentiæ plenariæ concessæ: qualia reputantur illa tantum, quorum fit mentio in Extrauag. *Quemadmodum*. Scilicet facultas eligendi Confessarium cum potestate absoluedi à reſeruat, Censuris, & aliis pœnis, commutandi vota, vel in eis dispensandi, remittendi, seu componendi malè ablata. Quia hæc frequenter concedi assolent gratia Iubilæi consequendi, & moraliter necessaria sunt ad illius commodam consecutionem. Castro Pal. tom. 4. tractat. 24. p. 12. §. 1. numero 9.

17 Vnde facultates eligendi Confessarium absque illa facultate absoluedi à reſeruat non suspenduntur. Neque item quæ cum illa qualitate habentur, modo non sint à Pontifice, vel eius autoritate concessæ: sed concessæ sint Episcopis, aliisque Prælatiſ autoritate Ordinaria vten- tibus. Nec suspenduntur facultates remittendi, vel componendi incerta, si malè ablata non sint. Nec alia facultates, & indulta edendi oua ac lacticia tempore Quadragesimæ, celebrandi in Altari portatili extra Ecclesiam, vel tempore interditi, & similia. Nauar. notab. 28. per totum.

CAPVT III.

De Compostellano Iubilæo.

18 Nono millesimo, centesimo, septuagesimo nono, septimo Kalendas Iulij Alexander Tertius Pontifex maximus Bullam expedit, quæ incipit, *Regis æterni*, in qua primum refert, Calixtum Secundum suum prædecessorem concessisse omnibus Christi fidelibus, & singulis sexus utriusque

verè pœnitentibus & confessis Ecclesiam S. Iacobi in Compostella inuidentibus, in anno, quo festum Apostoli in Dominica acciderit, à Circumcisionis vigilia ac per integrum illum annum usque ad diem eiusdem Circumcisionis & per totum diem in fine illius anni, in diebus, quibus magis eis placuerit, visitare: Ut omnes, & singulas peccatorum indulgentias, & remissiones etiam plenarias, quas visitantes Ecclesias & Basilicas Urbis & extra Urbem Romæ anno Iubilæi consequerentur, cum facultate deputandi Confessores, qui ad dictam Ecclesiam pro consequenda indulgentiâ eiusmodi confluentes etiam in casibus Apostolicæ sedis reſeruatibus absoluerent: ac etiam eisdem Christi fidelibus in eiusdem S. Iacobi, & Translatione corporis sui ac dedicationis eiusdem Ecclesiæ festiuitatibus, Ecclesiam præfatam à primis Vesperis usque ad secundas, & per totum diem inclusiue deuotè visitantibus annuatim, ut plenariam indulgentiam omnium peccatorum suorum, de quibus corde contriti, & ore confessi fuerint, consequerentur perpetuis futuris temporibus duraturam concessisse.

19 Ipse adiicit Alexander. Nos igitur ad hoc prædecessorum nostrorum S. mem. eiusdem Calixti Papæ ac Eugenij & Anastasij vestigiis inhaerentes, ad gloriam omnipotentis Dei, totiusque Religionis Christianæ augmentum, qui ipsius gloriosum Apostolum ad eius Ecclesiam Compostellanam huiusmodi deuotionis causa de diuersis mundi partibus, dimissis parentibus, amicis, liberis, patriâ, ac aliis temporalibus bonis, per mare terramque continuè confluent, in numero copioso: quique animarum salutem supremis desideramus affectibus, & dignis volumus honoribus frequentari: & ut ipsi Christi fideles in eadem se recognoscant Ecclesia Christi muneribus reſectos, de Omnipotentis Dei misericordiâ, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum, eius autoritate confisi, omnes, & singulas prædictas Indulgentias, & Iubilæum ipsum eodem modo, quo Romana Ecclesia habet, etiam se letetur Compostellana Ecclesia pro singulari Beati Iacobi deuotione tenere, anno videlicet, quo, ut præferetur, festum dicti Apostoli Iacobi in Dominica venerit, & per totum annum integrum, ut præmittitur; necnon in diebus illis, scilicet S. Iacobi, & translatione corporis sui, & dedicationis eiusdem Ecclesiæ plenariam indulgentiam annuatim consequantur, visitantes prædictam Ecclesiam, ut præferitur. Autoritate Apostolica, & ex certa scientia approbamus, roboramus, & confirmamus, ac perpetuè firmitatis robur tenere in perpetuum decernimus: & insuper illas de nouo eisdem modo & forma, in omnibus, & per omnia, ut supra concessum fuit, concedimus, & indulgemus, & perpetuis volumus futuris temporibus duraturas: non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis.

20 Ex tenore Iubilæi colligo primò commorantes Compostella posse sicuti aduenas Iubilæum lucrari. Quia generaliter dicitur: Omnibus, & singulis virisque sexus fidelibus. En quia hoc Iubilæum concessum est ad Romani similitudinem, quod quidem non solum exteri, sed & incolæ lucrantur. Absolum enim rationi esset, ut incolæ spirituali fructu priuarentur, quo exteri fruuntur.

A 2 Colli

ESCOBAR
Theol. Moral.
Tom. III. IV.
F. IV.

20 Commorantes Compostella lucrari Iubilæum possunt.